

N:o 258.

Af Herr Åke Andersson: Om ett sådant tillägg i gällande Bevillningsförordning, hvarigenom förklaras, att prest, som har inkomst i flera kommuner, bör i hvardera af dessa kommuner taxeras, äfvensom derstädes vara röstberättigad.

Då i författningen om kommunalstyrelse på landet under § 57 bestämmes, hvilka som äro skyldige att i kommunens utgifter deltaga, följer såsom grundsats, att sådant deltagande bör ske i den kommun, der den skattskyldige har sitt hemvist, yrke eller egendom. Rigtigheten af denna allmänna grundsats lär icke kunna bestridas, men i tillämpningen synes den såsom andra regler böra hafva sina undantag, hvarom jag genom erfarenhet blifvit öfvertygad. Om för exempel en kyrkoherde, som njuter sina inkomster i två eller flera församlingar, taxeras till bevillning blott i den kommun, der han är boende, så dels blir hans rösträttighet alltför stor emot öfriga kommunens och dels bidrager han icke till kommunalutgifter i den andra församlingen; oaktadt denna kanske lemnat stor del, måhända ända till hälften af de inkomster, som utgöra grund för hans fyrktal, — det hör, åtminstone i min ort, icke till undantagen, att annexförsamlingar finnas 2 à 3 gånger större än moderförsamlingen, hvaruti pastor är boende och således der utöfvar rösträtt och betalar kommunalutskylder äfven för de inkomster, han erhåller af andra församlingar. Orsaken härtill är tydligen den, att han för alla sina inkomster taxeras till bevillning endast i den kommun, der han är boende; och för att rätta detta missförhållande vågar jag vördsamt föreslå, att Riksdagen ville besluta,

att på lämpligt ställe i Bevillningsförordningen måtte införas den föreskrift, att prest, som har tionde, boställsjord eller andra inkomster i flera kommuner, bör i hvardera kommunen taxeras, samt i följd deraf utöfva rösträtt för den inkomst han af samma kommun åtnjuter.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 27 Januari 1868.

Åke Andersson.